

Sygn. akt III Cz 1525/14

POSTANOWIENIE

Dnia 18 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Tomasz Pawlik

Sędziowie: SO Magdalena Balion - Hajduk (spr.)

SO Anna Hajda

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 18 listopada 2014 r.

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością

w G.

przeciwko S. Z.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 13 stycznia 2014 r., sygn. akt I C 1902/12

postanawia:

- 1. odrzucić zażalenie na punkt 1 postanowienia;**
- 2. oddalić zażalenie w pozostałej części;**
- 3. zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

SSO Anna Hajda SSO Tomasz Pawlik SSO Magdalena Balion - Hajduk

Sygn. akt III Cz 1525/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 13 stycznia 2014r. Sąd Rejonowy w Gliwicach

– w sprawie z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością

w G. przeciwko S. Z. o zapłatę – w punkcie 1 odrzucił wniosek pozwanego o przywrócenie terminu do złożenia apelacji od wyroku tego Sądu z dnia 18 kwietnia 2013r., a punkcie 2 odrzucił apelację.

W uzasadnieniu Sąd pierwszej instancji przytoczył regulacje art. 171 k.p.c. i art. 169

§ 1 k.p.c. Zgodnie z tymi przepisami sąd odrzuca spóźniony wniosek o przywrócenie terminu. Pismo w wnioskiem o przywrócenie terminu wnosi się do sądu w terminie tygodnia od czasu ustania przyczyny uchybienia terminowi. W tej sprawie pozwany nie interesował się przebiegiem sprawy w okresie od maja do października 2013r., choć mógł zasięgnąć potrzebnych informacji między innymi w Sekretariacie Sądu lub Biurze (...). We wniosku o przywrócenie terminu stwierdził, że o wyroku dowiedział się w dniu

22 października 2013r., zapoznając się z aktami. Z przedłożonego przez pozwanego zaświadczenia lekarskiego wynika natomiast, że nie był on w stanie stawić się w Sądzie do dnia 7 maja 2014r. We wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji pozwany nie powoływał się na żadne wyjątkowe okoliczności, uniemożliwiające lub utrudniające mu zasięgnięcie informacji o stanie sprawy. Sąd Rejonowy stwierdził, że należy przyjąć, iż uchybienie przez pozwanego terminowi do wniesienia apelacji było typowym zaniedbaniem wynikającym z braku należytej staranności. Okoliczności powoływane przez pozwanego we wniosku nie dotyczą obiektywnych okoliczności lub zawinienia osób trzecich, które uniemożliwiłyby dowiedzenie się o wydanym wyroku. Mając na uwadze powyższe Sąd Rejonowy na podstawie art. 171 k.p.c. odrzucił wniosek o przywrócenie terminu do złożenia apelacji, a na podstawie art. 370 k.p.c. odrzucił apelację.

Zażalenie od tego orzeczenia wniósł pozwany, domagając się „jego zmiany poprzez przyjęcie apelacji”. Zarzucał, że przedłożył zaświadczenie lekarskie dotyczące niezdolności do stawienia się na rozprawie wyznaczonej na 18 kwietnia 2013r. Wskutek przebytej operacji pozostawał na zwolnieniu lekarskim do sierpnia 2013r. Skarżący podnosił, że jednoznacznie wskazywał na chęć udziału w sprawie i pozostawał w przekonaniu, że zostanie poinformowany o zapadłym w niej rozstrzygnięciu – informował bowiem Sąd, że nie może brać udziału w czynnościach co najmniej do 7 maja 2013r. W odpowiedzi na pozew zajął „enigmatyczne stanowisko”, uznając, że dopiero w ramach głosu końcowego podniesie istotne argumenty świadczące o bezpodstawności roszczeń powoda co najmniej w części. Skarżący stwierdził, że nie jest trafna ocena Sądu pierwszej instancji dotycząca braku staranności i wystąpienia zaniedbań z jego strony. Reasumując, stwierdził, że działania Sądu pozbawiły go możliwości obrony, co powoduje że „zapadły wyrok na mocy art. 379 pkt 5 k.p.c. jest w sposób oczywisty nieważny”.

W odpowiedzi na zażalenie powódka wniosła o jego oddalenie oraz zasądzenie na jej rzecz od pozwanego zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanego nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 1 zaskarżonego postanowienia w przedmiocie odrzucenia wniosku pozwanego o przywrócenie terminu do złożenia apelacji od wyroku z dnia 18 kwietnia 2013r. nie kończy postępowania w sprawie w rozumieniu art. 394 § 1 k.p.c. i nie mieści się w katalogu zaskarżalnych postanowień wymienionych w tym przepisie. Zgodnie z treścią art. 394 § 1 k.p.c. zaskarżalne są bowiem wyłącznie postanowienia Sądu kończące postępowanie w sprawie oraz wyczerpująco wymienione w tym przepisie postanowienia Sądu i zarządzenia przewodniczącego. Możliwość zaskarżenia rozstrzygnięcia w przedmiocie odrzucenia wniosku o przywrócenie terminu w drodze wniesienia od niego zażalenia nie została także przewidziana w żadnym przepisie szczególnym.

Powoduje to, iż wniesione przez skarżącego zażalenie na to rozstrzygnięcie nie ma umocowania w obowiązującym prawie i jako takie jest niedopuszczalne w rozumieniu art. 370 k.p.c., co stosownie do regulacji art. 373 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. obligowało Sąd odwoławczy do jego odrzucenia.

Zgodnie z regulacją art. 169 § 1 k.p.c. wniosek o przywrócenie terminu powinien być wniesiony w ciągu tygodnia od czasu ustania przyczyny uchybienia terminu.

Z przedłożonego przez skarżącego zaświadczenia lekarskiego wynika, że jego niezdolności do stawienia się na wezwanie sądu trwała do dnia 7 maja 2013r. W zażaleniu pozwany stwierdził natomiast, że wskutek przebytej operacji pozostawał na zwolnieniu lekarskim do sierpnia 2013r. Nawet więc przyjmując, że przyczyna uchybienia przez pozwanego terminowi do wniesienia apelacji od wyroku z dnia 18 kwietnia 2013r. ustała w dacie wskazanej w zażaleniu tj. w sierpniu 2013r., to wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji złożony w dniu 29 października 2013r. (data stempla pocztowego k. 111) został złożony po upływie terminu z art. 169 § 1 k.p.c.

Wbrew zatem zażaleniu Sąd Rejonowy wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji jako spóźniony w pełni zasadnie odrzucił w oparciu o regulację art. 171 k.p.c. Konsekwencją tego było prawidłowe odrzucenie apelacji pozwanego w oparciu o art. 370 k.p.c.

Pozostałe argumenty podniesione w zażaleniu oraz odpowiedzi na zażalenie dotyczą kwestii merytorycznych i wkraczając w sferę oceny prawidłowości wydanego w sprawie wyroku. Na tym etapie postępowania argumenty te nie mogą podlegać ocenie wobec odrzucenia apelacji. Obecnie przedmiotem orzekania były bowiem kwestie dotyczące terminowości złożenia wniosku o przywrócenie terminu do złożenia apelacji.

Reasumując, zażalenie pozwanego na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 1 zaskarżonego postanowienia jest niedopuszczalne i dlatego odrzucono je na mocy art. 373 k.p.c. związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c., zaś rozstrzygnięcie zawarte w jego punkcie 2 jest prawidłowe i dlatego w tej części zażalenie jako bezzasadne oddalono w oparciu o przepis art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na mocy art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 5 i § 12 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.2013.490), biorąc pod uwagę, że skarżący uległ w całości w tym postępowaniu i powinien zwrócić powodowej spółce koszty zastępstwa procesowego przez profesjonalnego pełnomocnika.

SSO Anna Hajda SSO Tomasz Pawlik SSO Magdalena Balion – Hajduk